

Плоди Євхаристії

Уривок з проповіді святого Хосемарії сказаної під час урочистості Тіла і Крові Христа, 28 травня 1964 року.

04.06.2015

155[1] Коли Господь на Тайній Вечері встановив Таїнство Пресвятої Євхаристії, була ніч, що означає – за словами святого Йоанна Златоуста – що вже виповнився час[2]. У світі була ніч, бо старі обряди, старовинні знаки безмежного Божого милосердя по відношенню до людства, мали в

повноті виповнитися,
відкриваючи шлях істиному
світанку – новій Пасхі. Євхаристія
була встановлена в нічний час,
готуючи заздалегідь ранкове
Воскресіння.

І в нашому житті, ми також маємо
приготувати цей світанок.
Потрібно відкинути все минуле,
шкідливе, даремне – відчай,
зневіру, смуток, боягузтво.
Пресвята Євхаристія вкладає в
дітей Божих божествену новизну, і
ми маємо відповісти *in novitate
sensus*, відновленням наших
відчуттів і дій. Нам дароване нове
джерело енергії, могутній корінь
щеплений з Христом. Ми не
можемо повернутися до старої
закваски, адже в нас є Хліб життя,
і життя вічного.

В це свято в багатьох містах землі,
християни супроводжують в
процесії Господа, прихованого в

Святих Дарах, Який йде вулицями і площами міст, як і під час Свого земного життя, виходячи на зустріч тим, хто бажає Його бачити, стаючи на шляху тих, хто Його шукає. Знову, в черговий раз, Ісус з'являється серед своїх; як ми реагуємо і відповідаємо на цей заклик Вчителя?

Зовнішні прояви любові беруть свій початок в глибині серця, і продовжуються в свідочстві християнської поведінки. Якщо ми перемінились прийняттям Тіла Христа, ми маємо показати це оновлення справами. Нехай наші думки будуть щирими, повними миру, самовіддачі і служіння. Наші слова – істинними, ясними, доречними, щоб вміти утішити і допомогти, і, перш за все, провадити інших до світла Христового. Нехай наші дії будуть послідовними, ефективними, правильними, сповненими *bonus*

odor Christi пахощами

Христовими, щоб нагадувати про життя і поведінку Ісуса Христа.

Процесія Божого Тіла робить Господа присутнім в містах і селищах цілого світу. Але ця присутність не є справою одного дня – шумом, який лунає і пізніше забувається. Цей шлях Ісуса нагадує нам, що ми маємо віднайти Його в нашому щоденному житті. Поруч зі святковою процесією цього четверга має проходити мовчазна і проста процесія життя кожного християнина, звичайної людини, але якій пощастило отримати дар віри і божествену місію оновлювати послання по всій землі. Нам не бракує помилок, слабкостей і гріхів. Проте Бог знаходиться поруч із людьми, і ми маємо дозволити Йому розпоряджатися нами так, щоб Він міг використовувати нас і

Його дія, таким чином, не
припинялась ніколи.

Тому попросимо Господа, щоб Він
зробив наші душі
Євхаристійними, щоб наша
персональне з Ним спілкування
проявлялось в радості, мирі і в
прагненні справедливості.
Допоможемо іншим пізнати
Христа, зводячи Його на вершину
всіх людських діянь, щоб
виконалась Його обіцянка: Я ж,
коли від землі буду піднесений,
усіх притягну до себе[3].

[1] San Josemaría Escrivá, Es Cristo
que pasa, homilias, Madrid, junio
1973.

[2] Св. Йоанн Златоуст, In
Matthaeum homiliae 82, 1 (PG 58,
700).

[3] ЙН 12, 32.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/plidnist-ievkharistiyi/](https://opusdei.org/uk-ua/article/plidnist-ievkharistiyi/)
(15.03.2026)